

titionsfonden, og det er derfor, jeg har stillet Forslaget, som jeg ret meget skal anbefale, idet baade Retfærdighed og Humanitet understøtte det; videre følger heraf foreligge her ikke, og i ethvert Tilfælde troer jeg, at jeg i den Art Sager, hvorom der her er Tale, særlig kan retfærdiggjøre min Opfattelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Fischer: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Lovforslaget henvises til Finantsudvalget.

Dette Forslag fattedes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: Første Behandling af: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1862 til 31te Marts 1863. (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1317—1382.)

Alberti: Der forekommer i det foreliggende Lovudkast under „Justitsministeriet“ en speciel Bemærkning, som foranlediger mig til en mere almindelig Udtalelse. Det sees deraf, at der i det forrige Finantsaar har været en Underbalance i de Kontorudgifter, som ere blevne anviste til Hof- og Stadsrettens Kontorer; det sees endvidere, at denne Underbalance har udstrakt sig til tre af disse Kontorer, og at Ministeren har dækket den ved de tvende, men ikke har villet dække den ved det 3die, nemlig Auktionskontoret. Jeg skal ikke inblade mig paa at bedømme de Oplysninger, som ere komne til Ministeriet i denne Sag, men den Anse, som jeg her vil udtale, er den, at man ved Retspleien her i Kjøbenhavn meget ofte standses i sin Virksomhed, fordi de paagjældende Embedsmænd anføre, at de ikke fra Justitsministeriet kunne faae de fornødne Midler til deres Embeders Bestribelse. Dette har før været Tilfældet ved Auktionskontoret, og det vil være den ærede Minister bekendt, at der oftere er klaget over, at man ikke har kunnet faae

Auktioner afholdte; saadanne Klager ere indkomne fra Sagførere og fra Grosserersocietetet. Ministeren — jeg mener ikke den nuværende, men en tidligere — har først nægtet at afhjælpe disse Klager, men, oplyst om Rigtigheden af dem, er der nu anvist extraordinair Assistance til Auktioners Afholdelse, og denne Klage er saaledes bleven afhjulpen allerede for et Par Aar siden. Derimod har man endnu Besværigheder i andre Retninger; man kan saaledes ikke her i Kjøbenhavn til alle Tider faae Fogedforretninger udførte, fordi Fogden ikke har de nødvendige Vidner; thi det Antal Bude, der ere ansatte hos ham og fungere som Vidner, er ikke tilstrækkeligt, og det hænder som en Følge deraf undertiden, at man i længere Tid maa vente med saadanne paatrængende Fogedforretninger og løbe en Risiko, hvilket ikke burde finde Sted, især under saadanne Forhold, hvor Retsgebyrene indflyde i Statskassen. Et tredie Tilfælde, som hører ind under den paagjældende Post i det foreliggende Lovforslag, er Expeditioner fra Auktionskontoret her i Staden, og den ærede Minister vil vist meget snart modtage Klage over, at disse Expeditioner stee altfor langsomt; dette Forhold er opstaaet navnlig i den senere Tid paa Grund af de Banfeligheder, som finde Sted med Refusioner af de Forskud, hvori Auktionsdirektøren staaer for Bestribelsen af sine Embedsforretninger, og Banfelighederne imellem Auktionsdirektøren og Ministeriet gaae ud over Rekvirenterne af Auktionerne og deres Parter. Jeg troer ikke, at dette er tilbørligt, men jeg vil udtale som min personlige Opfattelse, at Auktionsdirektøren i Kjøbenhavn ikke her kan antages at have nogen Skyld. Naar jeg dernæst sammenligner, hvad der anføres i dette Udcast om ham med hvad der er anført om de 2 andre Kontorchefer, saa synes det, som om den ærede Minister vil bestemme Kontorholdsogdgtiggjørelsen efter den Indtægt, Statskassen har, men det vil dog vistnok være mindre rigtigt at drage en saadan Sammenligning med Hensyn til Auktionskontoret, thi ved nærmere Overveelse vil den ærede Minister vistnok finde, at der i Medfør af Lovgivningen paa Auktionskontoret gratis maa udfærdiges en heel Deel Udskrifter og Regnskaber, for hvilke de øvrige Kontorer ere frie, saa at